

Runstenen stående vid kanten af ett mindre röse, är af granit. Inskriften föga djupt huggen, lyder:

ᛒᛦᛁ : ᛦᛁᛚ : ᛁᛚᛦᛦᛦ : ᛚᛦᛦᛦᛦ : ᛦᛦᛦᛦᛦ : ᛦᛦ : ᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦ(ᛦ) ᛒᛚᛁᛁᛚ : ᛦᛦᛦ

Det är: **bali : auk : ufaikr : raispu : stain : at : suarthafp(a) brupur : sin**

Stenen upptäcktes i medlet af 1700-talet af Kyrkoherden Lars Hallman (Jfr Hallmans, sid. 41 se Sö. 54, åberopade beskrifning om Blacksta och Vadsbro socknar), och låg då omgifven af en stenkrets. Den felaktiga teckning af inskriften, som Hallman gjort, upptager några afbrutna och otydliga runmynder framför namnet **ᛒᛦᛁ**, hvaraf kunde slutas att *tre* bröder rest stenen; men af dessa runor återstår nu intet. Runan **ᛚ** i **ᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦᛦ** är väl felristad och bör vara **ᛦ**.

Översättning: Balle och Ofeg reste stenen efter Svarthavde, sin broder.

58. Stav, Floda sn, Oppunda hd.

Pl. 34.

Litteratur: Dybeck, *Runa* fol. I, s. 88, II, s. 41, teckn. pl. 30, 22.

Om stenens fynd anför Dybeck, *Runa* fol. I, s. 88 följande: »Man har intill sista åren icke känt någon runsten i Floda socken. Hälften, eller något mer, af en sådan uppdagades för två år sedan (1863) af förre riksdagsmannen Erik Olsson i Staf, vid uppbrytning af ett i hans norra hage varande mindre stenkummel. Der funnos då tre ristade stycken, hvilka jag för läsning och aftryckstagande nu lät sammanföra. Det återstående af inskriften är delvis skadadt.»

Vid mitt besök 1898 meddelades, att stenen legat c:a 3 fot (89 cm) djupt i en åker med ristningen ned, som varsnades, sedan den sprängts, och att en betselträns av järn, som ej mera var i behåll, legat under stenen.

Stycket A är 95 cm långt, 64 cm brett i storändan, 49 cm i lilländan, slingans bredd 8 cm, stycket B 59 cm långt, 33 cm brett i lilländan, 38 cm i storändan, slingans bredd 6,5 cm, stycket C är 74 cm långt och har som ristning blott ett stycke slinglinje, en punkt och övre delen av **ᛚ**, vars plats i inskriften ej kan utrönas.

Styckena A, B innehålla nedre delen av runinskriften, som säkerligen börjar med 1—8 **lifstain**·, av vilka 1—3 **lifs** står på B, 4 **t** är delat av brottet och 5—8 **ain** på A; 7 **i** har fårör t. h., lika bistavar till **ᛦ**. Därefter bör **auk** hava funnits men bortsprängts, ty på B följer 9—17 **fraubiarn**· och 18—19 **au**·, som är återstoden av **auk**.

Högra slingan på A utgör inskriftens slut och 43—45 **fap**· början av ordet fader.

Inskriften är följande:

B **lifst** A **ain**· B auk **fraubiarn**· auk — A **-sunir : suarthaufpa : eftir : sin** Utom slingan: **fap**ur

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Översättning: Livsten och Fröbjärn och (N. N. reste denna sten), Svarthovdes söner efter sin fader.

Inskriftens slut är ett verspar i fornyrdeslag:

*synir Svarthofdha
æftir sin fadhur.*